

Пригответъ му оралото и колата, впрѣгналь воловетъ, далъ му сѣме за досѣване и го изпратилъ на нивата. Отива глупавиятъ братъ на нивата, но нали не му стига ума какъ да захване сѣянето като е самъ! . . .

Мислилъ, мислилъ па взелъ та изкопалъ единъ трапъ, изсипалъ вжтрѣ сѣмето, засипалъ го добръ и си отишълъ рано, доволенъ, че и той свършилъ нѣщо самичъкъ — досѣлъ нивата! Отива си въ село и кога братъ му го попиталъ, какво направилъ та си дошълъ толкова рано, той разказалъ, какъ посѣлъ всичкото жито въ единъ трапъ. . . . Малко останало да го набиятъ и изхвърлятъ на улицата.

Другъ пжтъ го изпратилъ братъ му на пазара, въ близкия градъ, съ една кола дърва. Поржчалъ му да ги не дава по-долу отъ 30 гроша. Той се обѣщавалъ, че ще помни това. А колко пари сж 30 гроша, той не можалъ да си прѣдстави!

Отишълъ на пазара, и кога го попитали колко иска за дървата, той казалъ 30 гроша и не ги давалъ за по-малко. Но единъ купувачъ го позналъ колко му е ума, и се опиталъ да го излъже и вземе дървата по ефтино.

„А бе, байно!“, казалъ му той, „азъ ще дамъ по пара на дървото, дай ги на менъ! Ако има 50 дървета, ще ти дамъ 50 пари.“ И той като отбиралъ малко отъ пари и грошове, сторило му се, че 50 пари сж повече и ги далъ.

Закаралъ дървата въ къщата на купувача стоварилъ ги и ги прѣброили. Излѣзли 54 дървета. Дали му 54 пари. Отишълъ си той въ селото и побързалъ да се похвали, че продалъ по